

مرکز آموزشی، پژوهشی و درمانی امام رضا (ع)

مننژیت

ویژه: بیماران

تاریخ آخرین بازنگری: ۱۴۰۳/۰۹/۰۱

تاریخ بازنگری بعدی: ۱۴۰۶/۰۹/۰۱

کد پمفلت: PA-FI-1009

شماره بازنگری: ۰۱

جهت دسترسی به اطلاعات آموزشی، بارکد زیر را اسکن نمایید.

معاونت آموزش و سلامت

تهیه کننده: بخش عفونی - واحد آموزش سلامت

* نوزادان و بچه‌ها بیشتر در معرض خطر این بیماری هستند و هم تشخیص علائم در آنها سخت‌تر است.

* بعد از مراجعه به بیمارستان و معاینه بیمار توسط پزشک و مشاهده علائم بیماری، باید تشخیص قطعی شود. اگر مننژیت ویروسی باشد، معمولاً سیستم ایمنی فرد به قدری قوی است که بتواند بر علیه آن مبارزه کند و سبب بهبود می‌شود، اغلب آنتی بیوتیک لازم نیست، اگر چه پزشک معمولاً داروهای برای تسکین تجویز می‌کند.

* در مننژیت باکتریال طبق صلاحدید پزشک لازم است، حدود ۲ هفته در بیمارستان بستری باشد. روند بیماری ممکن است پر دردسر و دشوار باشد اما اگر درمان در ساعات اولیه انجام شود، معمولاً بیماران درمان خواهند شد.

* بیمار ممکن است حساسیت به نور و صدا داشته باشد که بهتر است در محیط با نور کم و سکوت استراحت کند.

منابع:

<https://www.clinicalkey.com/>

<https://www.wolterskluwer.com/en/solutions/uptodate>

در صورت سؤال یا مشکل در زمینه بیماری خود می‌توانید بصورت رایگان همه روزه از ساعت ۸ الی ۱۲ بجز تعطیلات به کلینیک آموزش سلامت مراجعه یا تماس حاصل فرمائید.

آدرس: مشهد - چهارراه ابن سینا - میدان امام رضا (ع)
تلفن: ۰۵۱۳۸۵۸۳۸۵۰
وبسایت: emamreza.mums.ac.ir

جواب اولیه آزمایشات معمولاً در دو تا سه ساعت اول آماده می‌شود و یک اطلاعات اولیه در مورد بیماری به پزشک می‌دهد. گزارش کامل معمولاً در عرض ۷۲ ساعت آماده خواهد شد و مشخص می‌کند که عامل ایجاد بیماری ویروس یا باکتری بوده است. اگر فرد خیلی بیمار باشد، پزشک معالج منتظر نتایج آزمایش‌ها نخواهد ماند، او درمان اولیه را شروع می‌کند تا اینکه نتایج آزمایش‌ها آماده شود.

توصیه‌های خودمراقبتی:

* فرد مبتلا به مننژیت باید بستری شده و تحت درمان قرار بگیرد و تا بهبودی کامل استراحت داشته باشد.

* فرد مبتلا باید از نظر تب بطور منظم و روزانه کنترل شود.

* در صورتیکه مننژیت باکتریایی باشد، هم بیمار و هم افرادی که در تماس با بیمار هستند، باید از ماسک استفاده کنند.

* درمان بیماران باید به طور کامل دنبال شود و داروها باید به طور کامل مصرف شوند.

* همه افراد باید مطمئن شوند که واکسن مننژیت را زده اند به ویژه افرادی که به خدمت سربازی می‌روند، حتماً قبل از رفتن به سربازی باید واکسینه شوند.

* در صورت بروز عفونت‌های تنفسی یا گوش باید حتماً به پزشک مراجعه کنید. مننژیت یک اورژانس پزشکی است. یعنی با مشاهده کوچک‌ترین علائمی از آن باید به بیمارستان مراجعه کرد.

مُدِجَوِی گرامی:

این مطالب به منظور آشنایی با بیماری مننژیت و مراقبت های لازم بعد از آن تهیه شده است. امید است با مطالعه آن قادر باشید دوره درمان خود را به خوبی مدیریت نمایید.

مننژیت چیست؟

پرده یا غشایی که روی بافت مغز و طناب نخاعی را می پوشاند و در حد فاصل بین استخوان جمجمه و مغز، یا بین مهره ها و نخاع قرار می گیرد، مننژ نام دارد و به التهاب این لایه پوشاننده مننژیت می گویند.

مننژیت اغلب توسط ویروس ها یا باکتری ها ایجاد می شود. اگر مننژیت بر اثر باکتری ایجاد شود، مننژیت عفونی و اگر به واسطه ویروس یا سایر عوامل باشد، مننژیت غیر عفونی نامیده می شود.

بیماری مننژیت چه علائمی دارد؟

این بیماری کمی گمراه کننده است و ممکن است خیلی راحت متوجه علائم آن نشوید، زیرا علائم آن در تمام افراد یکسان نیست و در همه به یک صورت ظاهر نمی شود. اما خوشبختانه نشانه هایی دارد مانند: تب، سفتی گردن، سر درد و حساسیت به نور.

- اگر بیمار شما مننژیت داشته باشد، اغلب تحریک پذیر و بیقرار است و ممکن است از غذا خوردن امتناع ورزد.

- ممکن است فرد اسهال و استفراغ داشته باشد.

- دستهایش سرد باشد، دانه های قرمز پوستی در تمام بدنش دیده شود یا پوستش نقطه نقطه ای باشد که ممکن است بی رنگ یا آبی شود. ممکن است اختلال در تنفس داشته باشد و یا تشنج کند.

- کاری که می توانید برای تشخیص سریعتر بیماری بکنید، این است که از بیمار بخواهید سرش را پائین بیاورد و چانه اش را به سینه اش بچسباند (برساند)، اگر او نتوانست این کار را انجام دهد یا با درد زیاد این کار را انجام داد، به احتمال زیاد مننژیت دارد و بلافاصله باید او را به اورژانس ببرید.

درمان سریع و به موقع بسیار حائز اهمیت است. هر گونه تاخیر در درمان می تواند منجر به کری، عقب ماندگی ذهنی و مرگ بشود.

اقدامی که پزشکان در معاینه برای تشخیص اولیه مننژیت انجام می دهند، این است که فرد بیمار را به پشت می خوابانند و درحالی که دست را زیر گردن وی قرار داده اند، سرش را بلند می کنند. در صورت ابتلا به مننژیت گردن بیمار خم نمی شود و بدن همراه با سر بالا می آید.

اگر شخصی مبتلا به مننژیت باشد، چطور می توانید

بفهمید چقدر بیماریش جدی و حاد است؟

از آنجا که علائم مننژیت ویروسی و باکتریایی خیلی شبیه به هم هستند، فقط یک پزشک می تواند در این مورد به شما جواب دهد. اگر پزشک شما مشکوک باشد که بیمارتان مبتلا به مننژیت است، اقدام به کشیدن مایع مغزی- نخاعی می کند. برای کشیدن مایع مغزی- نخاعی، بیمار در وضعیت خوابیده به پهلو یا نشسته قرار می گیرد، زانو ها را خم و به داخل شکم می کشانند و اقدام به کشیدن مایع نخاعی از ناحیه کمر می کنند.

فرد بیمار و تحریک پذیر، معمولاً دوست دارد در این وضعیت بخوابد یا دراز بکشد. خطر کشیدن مایع نخاعی خیلی کمتر از آن است که به نظر می رسد و در واقع فواید حاصل از این اقدام تشخیصی (در صورت ابتلا به مننژیت) قابل مقایسه با عوارض ناشی از مننژیت تشخیص داده نشده و بدون درمان است.

پزشک جهت کاهش درد و سوزش ناشی از ورود سوزن مخصوص، ممکن است یک بی حسی موضعی بدهد و سپس یک سوزن کوچک توخالی در فضای بین مهره ای وارد کند و اقدام به کشیدن مایع مغزی- نخاعی (به مقدار خیلی کم) کند و آن را برای آزمایش به آزمایشگاه ارسال کند.

